„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy". Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 złr. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość steplowa od każdej insercyi 30 cent. Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c. Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „**Dodatek tygodniowy**" osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Ner. 33. **Poniedziałek 10. Lutego 1868.** **Rok wydania 58.**

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Bukareszt, 9. lutego. Gazeta urzędowa nazywa w stanowczy sposób wszelkie wiadomości szerzone przez prasę europejską o tworzeniu serbskich band w Rumunii czysto tendencyjnemi wymysłami.

Paryż, 9. lutego. Okólnik ministra wojny z dnia 4. b. m. wzywa prefektów ażeby niezwłocznie przystąpili do konskrybowania ludzi, którzy powołani są do utworzenia ruchomej gwardyi narodowej. W okólniku tym dodana jest uwaga, iż obecnie idzie tylko o wciągnienie popisowych w listę, powołanie do służby teraz nienastąpi.

Część urzędowa.

W skutek konkursu rozpisanego przez c. k. Namiestnictwo z dnia 3. listopada r. 1867 l. 74782 w celu rozdania stypendyów opróżnionych z początkiem bieżącego roku szkolnego wniosło w ogóle 491 kompetentów podania o nadanie tychże.

Pomiedzy ubiegającymi się o te stypendya było 78 kompetentów, powołujących się na pochodzenie szlacheckie, z których jednakże wielu niendowodniło tego dostatecznie.

Ogólna liczba kompetentów zawiera 92 słuchaczów praw, 45 wydziału filozoficznego, 18 medycyny, 23 akademii technicznej 292 uczniów gimnazyalnych i 21 uczniów szkół realnych.

Jego Excelencya Pan Namiestnik nadał opróżnione stypendya następującym kompetentom;

I.

Opróżnione stypendya w rocznej kwocie 210 złr. w. a. dla młodzieży pochodzenia szlacheckiego, mianowicie 6 stypendyów z fundacyi Samuela Rocha Głowińskiego. 1 stypendyum z fundacyi Mikołaja Potockiego. 1 z fundacyi Russiana i Matczyńskiego otrzymali następujący uczniowie po ściągnieniu niższych stypendyów w kwocie 157 złr. 50 c. w. a., które dotąd pobierali — mianowicie:

1. Ludwik Wiśniewski, słucacz na II. roku medycyny w Krakowie, syn pensyonowanego poborcy podatkowego, mającego do utrzymania sześcioro dzieci.

2. Emil Sawicki, słuchacz wydziału filozoficznego z III. roku we Lwowie, syn plebana gr. kat., który ze szczupłych dochodów parafialnych utrzymywać musi sześcioro małoletnich dzieci.

3. Eugieniusz Żelechowski, słuchacz wydziału filozoficznego z II. roku we Lwowie, syn zmarłego gr. kat. plebana, ojczym jego kapelan gr. kat. ze szczupłych dochodów utrzymuje rzeczonego słuchacza, dwie siostr jego i czworo własnych dzieci.

4. Juliusz Załeski, słuchacz instytutu politechnicznego w Wiedniu z IV. roku, matka jego posiada w prawdzie część małej wioski, lecz ta leży w górach i jest zadłużona.

5. Alexander Hryniowiecki, słuchacz praw z III. roku we Lwowie, sierota po plebanie gr. kat., po którem została wdowa bez środków utrzymania, obarczona liczną dziatwą.

6. Włodzimierz Jasienicki, słuchacz praw z IV. roku we Lwowie, syn parocha gr. kat. w okolicy podkarpackiej, któren starać się ma o utrzymanie ośmioro niezaopatrzonych dzieci.

7. Teofil Studziński, słuchacz praw z II. roku we Lwowie, ojciec jego nie posiadający żadnego majątku, utrzymuje z dziennego zarobku siebie i rodzinę, mianowicie czworo dziatwy, z której trzech synów do szkół uczęszcza.

8. Teodor Jaworski, ukończony słuchacz wydziału filozoficznego we Lwowie. Słuchacz ten otrzymał pobierane dotąd stypendyum w rocznej kwocie 210 złr. w. a. jeszcze na rok szkolny 1868 pod warunkiem złożenia rygorozów w celu uzyskania godności doktora umiejętności filozoficznych.

II.

Opróżnione po wymienionych powyżej słuchaczach stypendya jakoteż stypendya, które już z końcem r. sz. 1867 opróżnione zostały, przeznaczone dla młodzieży pochodzenia szlacheckiego w rocznej kwocie 157 złr. 50 c. w. a., mianowicie 6 stypendyów z fundacyi Głowińskiego, 4 z fundacyi Zawadzkiego, 1 stypendyum z fundacyi Potockiego i 1 z fundacyi Russiana i Matczyńskiego otrzymali następujący uczniowie:

1. Floryan Obmiński, uczeń 8 klasy gimnazyalnej w Stanisławowie, ze względu na pochodzenie jego z rodziny fundatora Samuela Rocha Głowińskiego tudzież dobre postępy w naukach i ubóstwo ojca starca, będącego pisarzem gminnym.

2. Władysław Kluczyński, słuchacz akademii technicznej we Lwowie z II. roku, ze względu na pochodzenie jego z rodziny fundatora Samuela Rocha Głowińskiego, dobre postępy w naukach i ubóstwo jego, albowiem jest on sierotą i na utrzymanie swoje sam zarabiać musi.

3. Michał Zaremba Zajączkowski, słuchacz wydziału filozoficznego z I. roku we Lwowie, syn byłego aktuaryusza urzędu powiatowego, który z pensyi swojej 395 złr. 75 kr. troje dzieci utrzymuje.

4. Michał Jakubowski, słuchacz medycyny z 1go roku w Krakowie, który zdał examin dojrzałości z odszczególniającym postępem syn zmarłego urzędnika powiatowego, po którym wdowa z pensyi swojej 175 złr. utrzymywać musi oprócz syna, siebie i córkę.

5. Stanisław Jezierski, słuchacz instytutu technicznego z 3. roku w Krakowie, który złożył egzamin z przedmiotów z 2go roku z dobrym po części celującym postępem — syn oficyalisty prywatnego, który utrzymuje liczną rodzinę.

6. Kazimierz Borkowski, słuchacz praw z IV. roku we Lwowie syn oficyalisty prywatnego, który z pensyi swojej 150 złr. czworo dzieci utrzymuje.

7. Włodzimierz Hankiewicz, słuchacz praw z IIgo roku, który odbył colloquium z bardzo dobrym postępem, syn plebana gr. kat., obarczonego liczną rodziną.

8. Marceli Tustanowski, słuchacz praw z II. roku, który odbył colloquium z celującym postępem: syn pensyonowanego registranta, ojca czworo dzieci pobierającego rocznej pensyi 225 złr.

9. Włodzimierz Hordyński, słuchacz praw z I. roku we Lwowie, syn oficyalisty prywatnego, który utrzymuje czworo dzieci.

10. Karol Pawłowski, słuchacz praw z I. roku we Lwowie, którego ojciec nie posiada żadnego majątku i z powodu podeszłego wieku i słabości pracować nie może.

11. Franciszek Strusiewicz, uczeń VII. klasy gimnazyum Franciszka Józefa we Lwowie, ze względu na celujące postępy w naukach, jest on sierotą bez utrzymania po urzędniku magistratualnym.

12. Franciszkowi Burzyńskiemu, słuchaczowi praw z II. roku we Lwowie, ze względu na pochodzenie jego z rodziny rzeczonego fundatora. Słuchacz ten jest sierota po zmarłym oficyaliście dominikalnym, utrzymuje się zarabiając sam na siebie i złożył dwa colloquia z celującym postępem.

III.

Jedno opróżnione stypendyum w rocznej kwocie 52 złr. 50 kr. w. a. z fundacyi Russiana i Matczyńskiego dla młodzieży pochodzenia szlacheckiego otrzymał.

Józef Dobrzański, uczeń 5. klasy na gimnazyum II. we Lwowie, syn plebana gr. k., który oprócz dochodów z parafii nie przywyższających zwyczajnej kongruy 315 złr., nie posiada żadnego majątku i utrzymuje czworo małoletnich dzieci, z których dwóch synów do szkół gimnazyalnych uczęszcza.

IV.

Trzy opróżnione nieszlacheckie stypendya w rocznej kwocie 210 złr. w. a. mianowicie 2 z fundacyi Głowińskiego a 1 z fundacyi zakordonowej otrzymali następujący uczniowie po ściągnięciu stypendyów niższej kategoryi, które dotąd pobierali:

1. Ludwik Myszkowski, słuchacz praw z IV. roku w Krakowie, który złożył pierwszy egzamin państwowy z odszczególnieniem i odbył colloquium z celującym postępem, syn podupadłego na zdrowiu rzemieślnika, mającego czworo niezaopatrzonych dzieci.

2. Jan Gerstman, słuchacz akademii technicznej z III. roku we Lwowie, który mając rodziców ubogich, ograniczony na stypendyum dotąd pobierane, kończy nauki swoje z chwalebnym postępem.

3. Izydor Boczarski, słuchacz praw z III. roku we Lwowie, który złożył pierwszy egzamin państwowy z celującym postępem, syn sędziego powiatowego, utrzymującego ze swej pensyi liczną rodzinę, mianowicie czworo małoletnich niezaopatrzonych dzieci, z których trzech synów do szkół uczęszczają i w naukach celują.

V.

Opróżnione z początkiem bieżącego roku szkolnego stypendya nieszlacheckie w rocznej kwocie 157 złr. 50 kr. w. a., jako też stypendya tej samej kategoryi po wymienionych trzech słuchaczach opróżnione, nakoniec powstałe przez ściągnienie i złączenie dwóch małych stypendyów w rocznej kwocie 178 złr. 75 kr. w. a., stypendyum zupełne w rocznej kwocie 157 złr. 50 c. w. a., mianowicie 8 stypendyow z fundacyi Głowińskiego, a 2 z fundacyi zakordonowej, otrzymali następujący uczniowie:

1. Stanisław Piątkiewicz, słuchacz wydziału filozoficznego z I. roku we Lwowie, który złożył egzamin dojrzałośc z celującym postępem. Ojciec jego wysłużony żołnierz umarł, pozostawiwszy żonę i czworo dzieci bez utrzymania.

2. Stanisław Zareczny, słuchacz wydziału filozoficznego z II. roku we Lwowie, który złożył egzamin dojrzałości z celującym postępem i odbył colloqium bardzo zadawalniająco, syn lekarza wojskowego, który prócz miesięcznej gaży 44 złr. w. a. nie posiada żadnego majątku.

3. Jan Antoniewicz, słuchacz praw z I. roku we Lwowie, który złożył egzamin dojrzałości z celującym postępem, syn żurnalisty magistratualnego mającego 3 dzieci.

4. Jan Paryłowicz, słuchacz wydziału filozoficznego z I. roku we Lwowie, który złożył egzamin dojrzałości z celującym postępem, syn plebana gr. k. nie posiadającego oprócz kongruy 315 złr. w. a. żadnego majątku, a mającego 5 małoletnich dzieci.

5. Józef Kaiser, słuchacz praw II. roku we Lwowie, który odbył colloqium z celującym postępem, sierota po justycyaryuszu kameralnym, który sam na utrzymanie swoje i matki kaleki bez pensyi zarabiać musi.

6. Józef Schindler, słuchacz akademii technicznej z III. roku, który utrzymując się pracą rąk w warsztatach i fabrykach przyspasabiał się do egzaminu wstępnego na wykłady akademii technicznej, a wstąpiwszy do tego zakładu naukowego, celuje postępem w naukach.

7. Roman Piłat, słuchacz wydziału filozoficznego, któremu pozostawiono pobierane dotąd stypendyum jeszcze na bieżący rok szkolny w celu ukończenia nauk filozoficznych.

8. Karol Reifenkugel, ukończony słuchacz wydziału filozoficznego, któremu pozostawiono pobierane dotąd stypendyum na rok jeden pod warunkiem, iż złoży w przeciągu roku tego dwa rygoroza w celu uzyskania godności doktora filozofii.

9. Wincenty Kancki, uczeń 8. klasy na gimnazyum II. we Lwowie, który celuje w postępach naukowych, będąc pierwszym pomiędzy współuczniami, sierota po nauczycielu gimnazyalnym i wdowy po tymże utrzymującej z małej swej pensyi siebie i synów, do szkół uczęszczających.

10. Mieczysław Skrzyński, słuchacz wydziału filozoficznego z II. roku we Lwowie, który odbył colloquia z chwalebnym postępem, syn kupca byłego, obecnie podupadłego i obarczonego bardzo liczną rodziną.

VI.

Jedno opróżnione stypendyum w roczne kwocie 157 złr. 50 c. w. a. z fundacyi Arcyksięcia Karola Ludwika dla młodzieży ormiańskiej przeznaczone otrzymał:

Juliusz Negrusz, słuchacz praw z I. roku we Lwowie, który złożył egzamin dojrzałości z celującym postępem, sierota utrzymujący się własną pracą, albowiem od owdowiałej matki, nie mającej żadnego majątku żadnego wsparcia otrzymać nie może.

Jedno zaś opróżnione stypendyum z fundacyi Jarosławskiej, niegdyś dla uczniów muzyki przeznaczone, w rocznej kwocie 63 złr. w. a. otrzymał:

Antoni Błyskał, uczeń 5. klasy gimnazyalnej w Przemyślu, celujący w naukach, pierwszy pomiędzy współuczniami, syn kucharza, ojca siedmiorga małoletnich dzieci, z których trzech synów do szkół uczęszcza.

VII.

Z opróżnionych 7 stypendyów z funduszu naukowego dla młodzieży ruskiej, w rocznej kwocie 105 złr. w. a. otrzymali następujący uczniowie:

1. Józef Harasymowicz, słuchacz praw z II. roku we Lwowie, który odbył trzy colloquia z bardzo dobrym postępem, sierota bez ojca i matki, wspierany tylko przez krewne swoją.

2. Adam Grabowieński, słuchacz praw z III. roku we Lwowie, który złożył pierwszy egzamin państwowy z zadawalniającym postępem, sierota bez ojca i matki, utrzymujący się własną pracą.

3. Michał Majkut, słuchacz praw z I. roku we Lwowie, który złożył egzamin dojrzałości z dobrym postępem, syn ubogiego mieszczanina w Sanoku obarczonego bardzo liczną rodziną.

4. Leonard Tarnawski, słuchacz praw z III. roku we Lwowie który złożył pierwszy egzamin państwowy z dobrym postępem, syn ubogiego dzierżawcy folwarku, ojca siedmiorga dzieci.

5. Filemon Wichański, słuchacz praw z IV. roku we Lwowie, który złożył pierwszy egzamin państwowy z chwalebnym postępem, i odbył colloquia bardzo zadawalniająco, syn plebana g. k., ojca czworga dziatwy, nie mającego prócz kongruy żadnego majątku.

6. Antoni Hołodyński, słuchacz praw z I. roku we Lwowie, który złożył egzamin dojrzałości z dobrym po-

stępem. syn g. k. plebana, nie mającego prócz kongruy żadnego majątku, ojca siedmiorga dzieci.

7. Sofron Folusiewicz, słuchacz praw z 1. roku we Lwowie, który złożył egzamin dojrzałości z odszczególnieniem, syn ubogiego mieszczanina w Rymanowie, mającego bardzo liczną rodzinę.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 3. lutego 1868.

Część nieurzędowa.

Wyciąg z protokołów Rady szkolnej krajowej.

Posiedzenie trzecie, na dniu 1. lutego 1868.

Rada przyjęła do wiadomości oświadczenie przewodniczącego komisyi do ułożenia projektu przeistoczenia krakowskiej techniki w szkołę realną, że komisya uda się do reprezentacyi miasta Krakowa z zapytaniem, w jaki sposób nowa szkoła realna ma być urządzoną, aby odpowiedziała życzeniom miasta. Komisya przybrała ludzi fachowych do wypracowania projektu, a mianowicie pp. prof. Strzeleckiego, prof. Chlebowskiego, Józefa Jarosza, i Roberta Domsa.

Następnie powzięła Rada następujące uchwały:

I. Rada wybierze komisyę w celu porozumienia się z miastem co do objęcia gimnazyum Franciszka Józefa na koszt gminy i zawezwać Radę miejską, aby wysadziła ze swego grona podobną komisyę.

W piśmie swojem do Rady miejskiej kładzie Rada szkolna nacisk na to, że porozumienie się w tej sprawie tem jest pożądańszem, o ile że w razie gdyby nieprzyszło do skutku, rząd dla braku funduszów byłby zmuszonym zwinąć rzeczone gimnazyum jako wyższe, i utrzymywać jak przedtem tylko 4 klasy, przez co niezaprzeczenie potrzebom miasta i wymaganiom oświaty dotkliwy cios by zadano.

II. Rada mianuje p. Pawła Świderskiego dotychczasowego suplenta w Wadowicach, nauczycielem gimnazyalnym tamże z uwolnieniem od roku próby.

Rada nadaje posady suplentów gimnazyalnych: PP. Dęboszowi Józefowi przy drugiem gimnazyum w Krakowie.

Ostrowskiemu Józefowi przy gimnazyum w Drohobyczy.

Stroce Wincentemu przy gimnazyum Franciszka Józefa.

Ks. Anatolemu Buczyńskiemu na miejsce ks. Andrzeja Hyczki w Samborze.

Rada usuwa Łucyana Beczkostę z posady zastępcy nauczyciela w Samborze.

III. Rada uchwala trzecią część z opłat szkolnych w gimnazyum Franciszka Józefa wynoszącą 1234 złr. w ten sposób, rozdzielić, że pp. Samuelowicz i Benoni dostaną po 100 złr. remuneracyi, resztę zaś w równych częściach dyrektor i czterej rzeczywiści nauczyciele.

IV. Rada prześle prośbę do Wys. Ministeryum o przyspieszenie sprawy systemizowania drugiego gimnazyum w Krakowie na ośmioklasowe.

V. Rada potwierdza prezentowane przez Radę gminną miasta Drohobyczy personale tamtejszej szkoły dla panien, a mianowicie:

Ks. Garbaczewskiego na dyrektora.

Maryę Kobierską na pierwszą nauczycielkę.

Zuzannę Walter na drugą nauczycielkę.

Sabinę Stockę na trzecią a

Aurelię Sztarkel na czwartą nauczycielkę.

VI. Z powodu podania gminy miejskiej Husiatyna Rada szkolna postanawia, że w myśl ustawy o języku wykładowym (Art. III.) na naukę języka niemieckiego w szkołach ludowych, dopiero od trzeciej klasy począwszy zezwolić można.

VII. P. Rosenthalowi, nauczycielowi przy tutejszej szkole izraelickiej na wniesioną prośbę zezwala Rada otworzyć prywatną szkołę izraelicką, jeżeli się zrzeknie posady publicznej.

VIII. Rada odsyła prośbę Wydziału powiatowego w Stanisławowie o zaprowadzenie seminaryum nauczycielskiego do wysadzonej w tym celu komisyi.

IX. Z przyczyny podania dyrekcyi szkoły niższej realnej w Tarnowie, aby ją uwolnić od odbywania publicznych egzaminów, albowiem nikt na te egzamina nie uczęszcza, Rada uchwaliła: że szkoła nie może być uwolnioną z odbywania publicznych popisów, gdyż należy na nie kłaść nacisk zwłaszcza w szkołach ludowych; są one bowiem sprawozdaniem z postępków młodzieży tak w obec rodziców, jako też i utrzymującej szkołę gminy.

X. Prezydujący wyznaczy na każdem posiedzeniu dwóch radzców, aby przejrzeli wyciąg z protokołu obrad Rady mający iść do druku.

XI. Rada uwalnia suplenta gimnazyalnego p. Gąslorowskiego w Tarnowie od ośmiu godzin wykładów tygodniowo, aby się mógł przygotować do egzaminu nauczycielskiego.

Posiedzenie czwarte na dniu 8. lutego 1868.

Rada przyjmuje do wiadomości oświadczenie przewodniczącego komisyi do ułożenia regulaminu, że czynności tej komisyi są już na ukończeniu.

Następnie Rada powzięła następujące uchwały:

I. Rada upoważni delegata Namiestnika w Krakowie, aby oddał gminie szkoły, które gmina zaczęła ze swoich utrzymywać funduszów, tudzież poczyni stosowne kroki, aby obsadzić posady nadzorców szkolnych świeckich ludźmi zdolnymi i mogącymi się gorliwie zająć swoim obowiązkiem.

II. Ażeby autorom książek szkolnych nakład tychże ułatwić, Rada będzie przyjmować nie tylko już wydane książki ale i rękopis do ocenienia, i jeżeli je za stosowne uzna, wyda autorom rezolucyę, że po wydrukowaniu mogą być w szkołach użyte.

III. Prośby wniesione przez p. Gołkowskiego, suplenta przy gimnazyum Franciszka Józefa o zmniejszenie mu ilości godzin wykładowych, Rada z tej przyczyny uwzględnić nie może, że na tem gimnazyum dwaj suplenci mają już ilość godzin zmniejszoną.

IV. W skutek prośby dyrekcyi gimnazyum Franciszka Józefa, Rada zezwala na zbieranie składek na naukę śpiewu pomiędzy uczniami tego gimnazyum z wyraźnem zastrzeżeniem, aby dyrekcya żadnego w tej mierze nie używała nacisku.

V. Inne sprawy na tem posiedzeniu podniesione, zostały do następującego odroczone.

O przybyciu Najjaśn. Państwa do Pesztu donoszą z tamtąd pod dn. 5. b. m.: Na przyjęcie Najjaśniejszych Państwa nie robiono tym razem żadnych przygotowań, ponieważ Jego ces. Mość wyraźnie tego sobie nie życzył. Tylko przedsionek, przez który Najjaśniejsi Państwo przechodzili z dworca kolei do pojazdów dworskich był przyozdobiony świeżemi kwiatami i draperyami z czerwonego axamitu, spiętemi pozłocaną koroną węgierską. Chociaż pogoda nie sprzyjała, mnóstwo ludu zgromadziło się dla powitania Najjaśn. Państwa tak w dworcu kolei jak też na ulicach, przez które Ich ces. Moście mieli przejeżdżać. Z osób piastujących godności publiczne znajdowali się w dworcu kolei jenerał komenderujący książę Liechtenstein, minister spraw wewnętrznych br. Wenckheim, nadburmistrz Szentkiralyi, zastępca starosty miejskiego i kilku radzców magistratu. Na kilka minut przed godz. 7. pociąg dworski wjechał zwolna do dworca kolei. Z orszaku Najjaś. Państwa wysiadł najprzód jenerał-adjutant hr. Bellegarde. Gdy Najjaśn. Pan mając na sobie mundur swego pułku huzarów ukazał się na stopniach wagonu, zabrzmiały tysiąckroć powtórzone serdeczne Eljen, które zamieniły się w prawdziwe uniesienie radości, gdy w kilka chwil potem ujrzano i Najjaśniejszą Panię. Cesarzowa była w czarnej sukni morowej i w płaszczu aksamitnym czarnym, bramowanem futrem, na głowie miała gładki kapeluszyk axamitny węgierski, podobnież futrem wykładany. Najjaśniejszy Pan odpowiedział ukłonem wojskowym na nieustannie powtarzające się okrzyki a Jej ces. Mość, wsparta na ramieniu swego dostojnego małżonka, zwracała się na obie strony z miłym uśmiechem. W kilka minut potem Najjaśn. Państwo wśród ciągle trwających okrzyków radości wsiedli do parokonnego zamkniętego pojazdu i udali się do zamku Budzyńskiego. Podobnież i na ulicach częste odzywały się okrzyki ludu, i przed bramą Franciszka Józefa. Przed bramą zamkową ścisk był tak wielki, że pojazd z trudnością się przeciskał. Najjaśniejsi Państwo witani okrzykami radości wysiedli z pojazdu przy bramie południowej i dziękując za okazywaną okrzykami serdeczność, udali się do swoich apartamentów.

O dalszym pobycie Najjaśn. Państwa w stolicy Węgier donoszą z Pesztu pod dniem 7go b. m., że Cesarz Jego Mość miał w sobotę udać się do Wiednia, zkąd znowu wkrótce przybędzie do Pesztu. Tym razem nie będą przyjmowane żadne deputacye ani korporacye, ponieważ teraźniejszy pobyt Najjaśn. Pana nie ma być uważany jako urzędowy. Podczas pobytu Najjaśn. Pani w Węgrzech Cesarz Jego Mość będzie przebywał na przemian w Peszcie i Wiedniu. Dnia 6go b. m. koło godz. 9tej zrana Najjaśn. Państwo przechadzali się w ogrodzie zamkowym. Dzieci cesarskie mają w najbliższych dniach przybyć do Budy, i podobnież mieszkać będą w głównem zabudowaniu zamkowem, zabawią jednak nie dłużej jak sześć tygodni i powrócą do Wiednia, jak słychać, dla zrobienia miejsca gościom, którzy mają przybyć na czas rozwiązania Najjaśn. Pani.

Rada państwa rozpoczyna dziś swoje posiedzenia, prezydent ministrów J. O. książę Auersperg ma zagaić posiedzenie izby deputowanych dłuższą mową.

Sądzą, że delegacye ukończą swoję prace do 20. lub 25. b. m. Rada państwa ma być znowu odroczona na Wielkanoc, poczem w maju, a najpóźniej w czerwcu zostaną zwołane sejmy krajowe. W lipcu i sierpniu czynności parlamentarne będą zawieszone i mają się rozpoczać na nowo dopiero z końcem września, przyczem i delegacye znowu będą zwołane.

Dnia 7go b. m. odbyło się posiedzenie sekcyi dla budżetu wojskowego komisyi budżetowej delegacyi rady państwa. Ze strony rządu byli obecni kanclerz państwa baron Beust, minister wojny dla całego państwa fml. bar. Kuhn i jeneralny komisarz wojenny Früh. Na zapytanie, czy i o ile według jego zdania mogą być przedsięwzięte redukcye w wojsku, odpowiedział Jego Excel. p. minister wojny, że musi w ogóle zaprzeczyć możliwości redukcyi w armii. Można wprowadzić pewne oszczędności w artyleryi przez zmniejszenie uprzęży i także w kawaleryi. Co do muzyk wojskowych można poczynić pewne oszczędności tylko w pułkach strzeleckich, w artyleryi i kawaleryi, ale w żaden sposób w piechocie. Siedmdziesiąt ludzi, to jest najmniejsza liczba, do jakiej można ograniczyć kompanię w piechocie. Wszystkie te możliwe umniejszenia zostały jednakże już uwzględnione przez rząd i zawarte są już w przyznanej do wykreślenia ogólnej sumie 3,207.000 złr. W myśl powziętej na poprzedzającem posiedzeniu uchwały miał być bar. Beust interpelowany względem politycznej sytuacyi Europy, aby na podstawie otrzymanych od niego objaśnień ostatecznie rozstrzygnąć tę kwestyę, czy redukcya w armii nastąpić może lub nie. Na wystosowaną w tej myśli interpelacyę odpowiedział Jego Excel. kanclerz państwa, że znajdujemy się obecnie w stanie pokoju tak powszechnego, że niebezpieczeństwo wojny chyba nadzwyczajne wypadki sprowadziłyby mogły. Wszelako jakkolwiek pokój zdaje się być trwałym i jakkolwiek ogólne jest staranie, aby wszelkie możliwe niebezpieczeństwo grożące zerwaniem jego usunąć, toć przecie sądzi bar. Beust, że armia na stopie pokojowej powinna być w takiej sile utrzymaną, aby w razie potrzeby mogła być łatwo na stopie wojennej postawioną. Dr. Deme interpelował następnie ministra wojny, czy w ową sumę do wykreślenia 3,207.000 złr. wliczone jest rozpuszczenie na urlop 30.000 ludzi. Minister wojny odpowiada, że o tak wielką liczbę armia zmniejszoną być nie może. Nakonice uchwalono, po ustąpieniu reprezentantów rządowych na wniosek deleg. Schindlera, żeby budżet wojenny na r. 1868 po odtrąceniu pozwolonej przez rząd ogólnej sumy 3.207.000 przyjąć. Naostatek przyjęto drugi wniosek Schindlera, aby wydzielić pewne pozycye budżetowe, które zostały bliżej oznaczone na poprzedzającem posiedzeniu i na tem posiedzenie zakończono, odkładając obrady nad trzema jeszcze innemi wnioskami Schindlera do przyszłego posiedzenia.

Dziennik urzędowy węgierski donosi, że na pożyczkę dla kolei węgierskich subskrybowano już blisko 100 milionów franków, co wystarczy na pokrycie kosztów budowy w ciągu półtora roku. Minister skarbu odrzucił oferty względem ulokowania sumy niepokrytej.

Hrabia Bismark dla słabości zdrowia wziął urlop na czas nieoznaczony; w jego zastępstwie prezydować będzie w ministerstwie stanu minister skarbu Heydt.

Depesza z Kopenhagi z d. 7. b. m. donosi iż niespodziewają się bliskiego ukończenia układów o Szleswik północny, ponieważ pomiędzy obu układającemi się stronami zachodz. wielka różnica w zdaniach zwłaszcza co do żądanej przez Prusy gwarancyi.

W Cork aresztowany został przywódzca Fenyan Mackay. Zranił on ajenta policyjnego. Policya uderzyła na pospólstwo i kilka osób zostały zranione.

„Journal de St. Petersbourg" zaprzecza kategorycznie doniesieniu „Debatte", że Rosya i Prusy popierały reklamacye Francyi i Anglii z powodu zbrojenia się Serbii.

„Revue des deux Mondes" konstatuje znowu w swoim politycznym przeglądzie, że sytuacya Eu-

ropy od początku bieżącego roku coraz bardziej pokojowy przybiera charakter. Międzynarodowe stosunki wszędzie się polepszyły i ani zachowanie się Prus, ani reorganizacyjne prace Austryi, ani kwestya oryentalna nie mogą być powodem obawy. Prusy nie mają oczywiście w tej chwili żadnego wyższego interesu nad skonsolidowanie w drodze pokojowej swoich nabytków. Austrya prowadzi dalej z pewną nadzieją pomyślnego skutku rozumną i patryotyczną pracę, której rezultat ma być silną podstawą harmonii pomiędzy rozmaitemi jej ludami. Węgry cieszą się szczególnie szczęśliwemi okolicznościami. Wywiozły one z wielką korzyścia dla siebie i z niemałym pożytkiem dla zaspokojenia potrzeb europejskich swoje wielkie zapasy zbożowe; i ich koleje żelazne nie są wprawdzie liczne, ale nadzwyczajnie zyskowne; w celu założenia nowych dróg żelaznych przeprowadziły one ze skutkiem w Paryżu subskrypcyę na pożyczkę. Trudności wywiązujące się z propagandy panslawistycznej zostały także usuniate przez pokojową politykę, która wzięła górę w Petersburgu. Włochy walczą jeszcze zawsze z wielkiemi trudnościami, ale pod roztropnym oględnem kierownictwem teraźniejszego rządu powracają do pokoju. Jenerał Menabrea osiągnął w ostatnich czasach podwójne wotum zaufania, i ze strony swojego monarchy, przez zamianowanie p. Gualterio ministrem królewskiego domu, a ze strony izby przez wotum finansowe, przez które taktyka lewicy, zmierzającej do sprowadzenia rozwiazania izby, zniweczoną została. Polityka francuska ma zapewnie także tylko dobro Włoch na celu, a na zakończenie interwencyi francuskiej w Rzymie prawdopodobnie długo czekać nie będziemy. Potrzeba przedewszystkiem, żeby na drodze umiarkowania wynaleść modus vivendi któryby umożliwił stosunki pokojowe pomiędzy Rzymem a Włochami. „R. d. d. M.“ przechodzi następnie do stosunków rosyjskich. Zuchwała polityka, której reprezentantem jest jenerał Ignatiew, nie mogła utrzymać się w Petersburgu i książe Gorczakow jak dotąd, tak i nadal pozostanie u steru państwa. Zapewnie osłabi ta umiarkowana polityka owe agitacye, w których upatrują początek do przyszłego zbrojnego powstania prawosławnych słowian w Turcyi. „Revue“ utrzymuje, że tak sam rząd turecki jako też i przychylne Turcyi mocarstwa skorzystają z tej peryody pokojowej, aby ulepszyć daną chrześciańskiej ludności Turcyi administracyę. Francya — powiada „Revue“ z naciskiem — może w tym kierunku zrobić wiecej, więcej pomódz niż Rosya, gdyż jest to w interesie tej ostatniej, żeby położenie chrześcian Wschodu wymagało zawsze europejskiego patronatu. Z tego powodu nie przyjęłaby Rosya nigdy powiększenia Grecyi przez anexye Krety, Epiru i Tessalii, gdyż w tym razie wzrosłaby jej Grecya w niebezpieczną rywalkę co do planów jej, względem Konstantynopola. Leży to więc w interesie ludów chrześciańskich Wschodu, aby zostawały tylko pod protektoratem francusko-angielsko-austryackim. Kończy wreszcie „Revue“ swój przegląd wspomnieniem pełnej znaczenia mowy marszałka Narvaeza w parlamencie madryckim mianej przy sposobności pozwolenia kredytu na zmiany w uzbrojeniu armii, w której mowie starał się gorąco uzyskać szczere konstytucyjne zaufanie dla siebie i kolegów swoich w gabinecie. „Revue“ utrzymuje, że to oświadczenie odpowiada najzupełniej interesom Hiszpanii. Gabinet Narvaeza ma zasługę, że szczęśliwie przywrócił porządek, okaże się zaś godnym tego skutku, jeżeli utrzyma i zapewni Hiszpanii gwarancye reprezentacyjnych rządów.

Przyjaźne stosunki między Francyą a Prusami trwają ciągle. Król Wilhelm przyjmując reprezentanta Francyi uwierzytelnionego przy związku połnocno-niemieckim, oświadczył, że w zamianowaniu go widzi rękojmię przyjaznych stosunków między obu rządami, co zaraz „Monitor“ powtórzył.

Ważną oznaką, że stosunki te są szczere, jest i to, że na balu u posła francuskiego byli oboje królestwo pruscy. Jeżeli zaś potwierdzi się podana przez „Kreuz Ztg.“ wiadomość, że Hanowerczyków przebywających w Sztrasburgu, rząd francuski zamierza wysłać jako legię cudzoziemską do Algieru, krok ten poczytany będzie w Berlinie jako nowy dowód przychylności ze strony Francyi.

„Pall Mall Gaz.“ pisze, że w Paryżu krążą znowu pogłoski o podjęciu napowrót zaniechanego projektu konferencyi. Główną podstawą zawiązać się mających rokowań będzie opróżnienie Civitavecchii przez Francuzów, uzbrojenie twierdz i wojska papieskiego francuską bronią i obrona wybrzeży przeciw napadom Garibaldczyków przez statki francuskie.

„France“ zaprzecza pogłoskom o nieporozumieniach między Francyą a Rzymem i twierdzi owszem, że stosunki teraźniejsze między cesarstwem a stolicą apostolską są jak najprzyjaźniejsze.

Tenże dziennik zaprzecza, także wieści o mającem nastąpić utworzeniu legii hiszpańskiej w Rzymie.

Los ustawy prasowej, nad którą obraduje obecnie francuskie ciało prawodawcze, jest już rozstrzygnięty, o ile to zależy od ciała prawodawczego. Skrajna prawica i skrajna lewica powstawały wprawdzie bardzo energicznie przeciwko tej ustawie; zapewniają nawet, że intrygowano podstępnie wszelkiemi środkami, aby rząd skłonić do cofnięcia projektu ustawy, zdaje się nawet, że w kołach rządowych jeszcze w ostatniej chwili ważyła się szala za i przeciw ustawie. Usiłowania reakcyi pozostały jednak bezskuteczne, ponieważ minister Rouher na posiedzeniu ciała prawodawczego w dniu 4. b. m. oświadczył, że rząd nie ma zamiaru wstrzymywać prądu liberalnego i dodał: „Objawiono pewną wątpliwość co do stosowności ustawy. Zbadaliśmy tę kwestyę gruntownie, i postanowiliśmy ostatecznie utrzymać ustawę. Rząd silny nie cofa nigdy swoich postanowień: nie lękamy się prasy, mamy bowiem środki trzymać ją na wodzy.“

To stanowcze oświadczenie ministra przeważyło szalę. Wahający się i wątpiący, przestali wahać się i wątpić i pierwszy artykuł ustawy który najbardziej zdawał się być zagrożonym, został przyjęty prawie jednogłośnie, bo 215 głosami przeciw 7. Artykuł ten upoważnia każdego pełnoletniego Francuza, używającego w zupełności praw cywilnych i obywatelskich, zakładać dziennik bez poprzedniego pozwolenia. Za tym artykułem głosowali i ci deputowani, którym inne postanowienia projektu ustawy prasowej zdawały się za mało liberalne i za ostre; ci deputowani więc przy głosowaniu nad dalszemi artykułami nie przyłączą się do większości. Ponieważ jednak projektowi z tej strony nie groziło niebezpieczeństwo, lecz ze strony przeciwnej, i ponieważ deputowani, którzy projekt uważali zanadto liberalny przystali na ważne postanowienie pierwszego artykułu, spodziewać się należy, że cała ustawa będzie przyjęta. Skoro bowiem artykuł co do którego największa zachodziła obawa tak znaczną pozyskał większość, dla czegożby nie miały być przyjęte inne artykuły dotyczące tylko pewnych ograniczeń.

W Paryżu zarządzone były wojskowe środki ostrożności. Przedmieście St. Antoine było szczególnie silnie obsadzone wojskiem. Powodem do tej ostrożności była obawa przed wzburzeniem, jakieby mogło wywołać cofnienie ustawy prasowej. Cesarz, Rouher i Pinard byli przeciw cofnieniu, podczas kiedy przeciwnie Baroche, większość tajnej rady, Cesarzowa i ks. Persigny byli za jej odwołaniem.

Okólnik włoskiego ministerstwa rolnictwa i handlu zawiadomił prefektów, że rząd wyznacza pięć premii po 3000 lirów za urządzenie kolonii rolniczych. Okólnik ten ubolewa, że we Włoszech, których ludność w 7/10 z rolników się składa, tak mało jeszcze zrobiono na polu racyonalnego rolnictwa. Teraz zrobiła gmina Todi w Umbryi chwalebny początek urządzając szkołę rolniczą dla ubogich chłopców. Gdyby z 8562 włoskich gmin tylko 100 poszło za tym przykładem, toby złemu w krótkim stosunkowo czasie i małemi ofiarami można zapobiedz.

Na posiedzeniu włoskiej izby deputowanych w d. 7. b. m. przedłożone zostały żądane przez Ratazzego dokumenta ministerstwa wojny i marynarki odnoszące się do ostatnich wypadków w państwie kościelnem. Następnie przyzwolono wszystkie wydatki w budżetach ministerstw oświecenia i spraw zewnętrznych.

Na posiedzeniu włoskiego senatu z dn. 7. b. m. przyjęto trzy adresy gratulacyjne do Króla, księcia Humberta i ks. Genueńskiej.

„Gazetta d'Ital“ upewnia, że biskup Sarony uda się w misyi do Rzymu, aby urzędownie uwiadomić Papieża o zaślubinach ks. Humberta. „Ital“ donosi, że amerykański admirał Farragut przybędzie dn. 7. b. m. wieczorem do Florencyi, gdzie go na dworcu kolei powita minister marynarki.

Król przybędzie dn. 8. b. m. rano do Florencyi.

„Ital. Corr.“ potwierdza, że poseł włoski w Londynie margr. d'Azeglio ma wziąść dymisyę.

Z powodu ustawy bankowej nastąpiło przesilenie w ministerstwie hiszpańskiem. Ministeryum chciało cofnąć ustawę, w skutek czego minister skarbu margr. Barzanallana podał się do dymisyi, miejsce jego ma zająć Marfori.

„Monitor wieczorny“ donosi, że gabinet grecki podał się do dymisyi a Bulgaris otrzymał polecenie utworzyć nowy.

Według „Monitora“ skład nowego gabinetu greckiego jest następujący: Bulgaris prezydentem ministrów i minister spraw wewnętrznych, Delyanny minister spraw zewnętrznych, Spiro Milio wojny Canaris marynarki, Mavri Michalis oświecenia, Simos skarbu, Caramburoglu sprawiedliwości.

Nadchodzące od kilku dni z różnych stron wschodu, a mianowicie z nad dolnego Dunaju doniesienia wywołały w Paryżu nowe obawy o utrzymanie pokoju w chrześciańskich prowincyach Turcyi. Dnia 4go b. m. doniesiono francuskiemu ministerstwu spraw zewnętrznych o pojawieniu się nowych zbrojnych band w Bułgaryi, które jak się zdaje, przybyły z Księstw Naddunajskich do tej prowincyi. Minister Moustier z rozkazu Cesarza wydał niezwłocznie rozporządzenie do reprezentanta Francyi w Bukareszcie, aby poczynił energiczne przedstawienia u rządu ks. Karola w celu skłonienia go do ścisłego pilnowania rumuńsko-bułgarskiej granicy. W ministerstwie spraw zewnętrznych zebrali się niezwłocznie na konferencyę z ministrem Moustier posłowie Anglii i Austryi dla naradzenia się względem dalszych wspólnych kroków. Z natężoną uwagą oczekują więc teraz w Paryżu, jaki zwrot wezmą wypadki nad dolnym Dunajem.

Bandy które się potworzyły w księstwach naddunajskich składają się według „Etendard“ z 2000 Serbów, Rosyan i Rumunów. Zapewniają, że Francya, Anglia i Austrya, nawet Rosya czyniły przedstawienia.

Listy z Kanei donoszą pod d. 4. b. m., że powrót wielkiego Wezyra został odroczony do nieoznaczonego czasu.

„La Turquie“ zaprzecza wieści jakoby Omer Basza miał znowu udać się na Kretę dla zastąpienia wielkiego wezyra.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

W drugiej połowie stycznia 1868 były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu: Brzozów		Krosno		Dukla		Żmigród		Sanok	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	6	62	6	.7	6	20	5	50	9	.
„ żyta	4	65	4	55	4	25	3	50	6	.
„ jeczmienia . .	3	25	3	27	2	97	2	90	4	23
„ owsa	1	90	1	90	1	65	1	70	2	40
„ hreczki	.	.	3	90	.	.	2	50	.	.
„ kukurudzy . . .	.	.	4	30	3	75	.	.	.	.
„ ziemniaków . .	1	60	1	90	1	90	1	30	2	60
Cetnar siana	1	40	1	45	1	50	1	.	1	50
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	6	.	.7	20	6	20	5	50	7	25
„ „ miękkiego	4	.	3	80	4	20	4	.	5	10
Funt mięsa wołowego	.	14	.	13	.	11	.	12	.	24
Mas okowity . . .			.	94	.	70	.	.	1	20

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) Dnia 6go b. m. wybuchł ogień w kominie domu karnego u Brygitek, lecz został niebawem ugaszony; tegoż dnia wybuchł także ogień w kominie domu pod L. 70⅖, gdzie go podobnież natychmiast stłumiono.

Majster kowalski i właściciel realności J. B. siedzac od trzech tygodni w areszcie za dług wynoszący 27 złr. powiesił się dnia 6go b. m. na pasku.

(Wykaz aresztowanych we Lwowie i Krakowie w miesiącu styczniu r. b.) Organa c. k. dyrekcyi policyi aresztowały w obrębie miasta Lwowa 790 osób; Z tych oddano sądom cywilnym i wojskowym 122, policya jako sąd ukarała 95, a według przepisów policyjnych 373 osób: szubpasem wydalono 139; magistratowi oddano 60 dla zatrudnienia ich pracą a 3 dla sprawdzenia ich należności do gminy, nakoniec 23 ulicznie umieszczono w szpitalu.

W Krakowie w tymże samym przeciągu czasu aresztowano 716 osów; z tych oddano sądom cywilnym 97, a mianowicie 69 za kradzież, 2 za oszustwo, 8 za sprzeniewierzenie, 6 za obrażenie straży, 7 za pobicie, 4

za uszkodzenie cudzej własności, 1 za podrzucenie dziecka. Władzom wojskowym oddano 1 aresztowanego, a magistratowi 363 żebraków, osób bez zatrudnienia i przytułku, prowadzących życie niemoralne i zbiegów z terminu; 7 ulicznic umieszczono w szpitalu. Według przepisów policyjnych ukarano 10 osób za niedozwolony powrót, 3 za wykroczenie przeciw regulaminowi dla służących, 12 za wykroczenie przeciw regulaminowi dla fiakrów, 4 za szybką i nieostrożną jazdę, 1 za zostawienie koni bez dozoru, 1 za dręczenie zwierząt, 29 za przeciąganie godziny wyznaczonej do zamykania lokalów publicznych, 1 za urządzenie bez pozwolenia zabawy z tańcami, 4 za samowolne fantowanie, 9 za uchybienie przepisom o meldunku, 174 za włóczęgostwo, opilstwo, excesa itd.

Ostatnia poczta.

Peszt, 8. lutego. Dziś przed południem był Jego c. k. Mość w gmachu „Neugebäude“ obecnym egzaminowi szkoły dywizyi, a następnie zwiedzał znajdującą się tam szkołę konnej jazdy.

Berlin, 8. lutego. „Kreuz Ztg.“ pisze, że doniesienia „Spener Ztg.“ o urlopie hr. Bismarka pochodzi z pewnego źródła, i wyraża nadzieję, że naprężone stosunki pomiędzy kanclerzem a jedną częścią stronnictwa konserwatywnego są tylko przemijającą rzeczą. Stronnictwo konserwatywne jest zawsze gotowe do wspierania hr. Bismarka dla dobra ojczyzny.

Hr. Bismark odjeżdża dzisiaj do Hessyi.

Tenże dziennik pisze, że doniesienia niektórych dzienników, jakoby we wrześniu miało być zawarte prusko-włoskie przymierze, są nieuzasadnione.

„Nordd. Allg. Ztg.“ zbija stanowczo doniesienie, jakoby jeden z południowo-niemieckich rządów miał się w nocie do gabinetu berlińskiego uskarżać na zachowanie się Prus w kwestyi parlamentu cłowego.

Paryż, 8. lutego. Na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego wniósł rząd projekt do ustawy, mocą której kontyngens na rok 1868 na 100 tysięcy ludzi ma być oznaczony.

Przy odnowieniu dyskusyi nad art. 10. ustawy prasowej przemawiał minister sprawiedliwości Baroche na korzyść kompetencyi sądów policyi karnej przy przekroczeniach prasowych. Po mowach Barocha, Thiersa, Favra i Pinarda została poprawka, żądająca zaprowadzenia sądów przysięgłych dla przestępstw prasowych 199 głosami przeciw 33 odrzucona.

Florencya, 8. lutego. Król przybył tutaj dzisiaj i był powitany na dworcu kolei przez ministrów i radę municypalną.

Rudini obejmie d. 17. b. m. prefekturę neapolitańską.

Rzym, 8. lutego. Msgr. Negroni został mianowany ministrem spraw wewnętrznych.

Petersburg, 8. lutego. W Warszawie ma być utworzony uniwersytet dla wszystkich słowiańskich ludów.

„Börsen Ztg.“ zbija doniesienie „Liberté“ jakoby wkrótce miały być odnowione dyplomatyczne stosunki pomiędzy Rosyą a Rzymem.

Taryfowa komisya oświadczyła się za zniesieniem taryfy.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 8. lutego.

Hotel George: PP. Rodakowski Max, c. k. pułkownik, z Tarnopola. — Br. Kapri Mikołaj, z Bukowiny. — Ball Fr., z Tuligłów. — Głogowski Artur, z Bojaniec.

Dnia 9. lutego.

Hotel George: PP. Krajewski Leon, ze Żółkwi.

Hotel europejski: Cielecki Alfred, z Porchowa. — Stojowski Bolesław, z Chlebna.

Hotel Langa: Schönfeld Wilhelm, c. k. porucznik, ze Stanisławowa. — Tebinka Wojciech, c. k. podporucznik, z Czerniowiec. — Br. Konopka Józef, z Mogilan. — Zadurowicz Bogdan, ze Słobódki polnej.

Hotel angielski: Drzewiecki Konst., z Remenowa. — Jełowicki Juliusz, z Błażowa. — Krzyżanowski Jan, z Liska. — Milewski Kornel, z Mełna. — Nieniewski Cypr., z Palski.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 8. lutego.

PP. Reindel Antoni, c. k. major, do Wolicy. — Bormann Jan, do Masłomęcza. — Cywiński Tadeusz, do Czerniowiec. — Hoffmann Edwin do Siedlisk. — Lang Bronisław, do Wolicy. — Mrozowicki Justyn do Stanisławowa. — Br. Mier Henryk, do Bilska. — Orławski Oktaw, do Wiednia. — Pieńczykowski Józef, do Wybranówki.

Dnia 9. lutego.

PP. Jaruntowski Jan, do Rohatyna. — Br. Kapri Mik., na Bukowinę. — Hr. Olizar Wład., do Kniażie. — Trzysiecki Karol, do Żurawieczek. — Torosiewicz Michał, do Sasowa. — Urbański Rudolf, do Dobrosina. — Wartarasiewicz Alex., do Szwajkowa. — Wojtkowski Adolf, do Żurawieczek. — Zawadzki Józef, do Sudkowic. — Rybicki Alojzy, adw., do Rzeszowa. — Papara Bolesław, do Batiatycz.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 8. i 9. lutego 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326 07	— 2.7	89.	cicho	10
2. god. po pol.	325 10	+ 1.8	61	Pd.Z. bsł.	9
10. god. wiecz.	32? 10	— 0.4	?9	Pd. ? sł.	5?
Rano mgła.					
7. god. zrana	323.54	+ 0.9	77.	Z. sł.	10
2. god. po pol.	324 55	+ 0.6	81.	Z. m.	10
10. god. wiecz.	326 72	— 2.7	92.	Z. „	3

W dzień śnieg = 0.93'''. Wieczór jasno.

TEATR.

Dziś (przedst. niem.) **„Das Nachtlager in Granada“**, opera w dwóch aktach.

Jutro: **Szósty bal maskowy.**

We Środę (przedst. pol.) **„Halszka z Ostroga.“** dramat w 5 aktach, przez J. Szujskiego. Na dochód p. Heleny Ródkiewiczówney.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs giełdy Lwowskiej.

Dnia 8. lutego.

	płacą zł.	c.	żądają zł.	c.
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	203	50	204	50
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej	172	25	173	25
„ banku hipotecznego galic.	73	—	73	50
„ papierni czerlańskiej po 200 złr. w. a.	—	—	—	—
Listy zast. Tow. kred. gal. w m. k. (bez kup.)	82	65	83	—
„ „ „ „ gal. w w. a. (bez kup.)	78	65	79	—
Banku hip. gal. (bez kup.)	—	—	93	—
Obligacye indemnizacyjne galic.	65	30	65	70
detto W. X. Krakowskiego	—	—	—	—
detto Księstwa Bukowińskiego	—	—	—	—
Pożyczki głodowej z r. 1866 po 7%	99	60	100	—
Pierwszeń. kol. gal. Kar. Ludw. I. Emisyi	94	—	94	50
detto dtto dtto II. detto	90	—	90	50
detto dtto Lwowsko-Czerniowieckiej I. Emisyi	80	—	80	70
detto dtto detto II. detto	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—
Dukat cesarski	5	68	5	71
Napoleondor	9	47	9	51
Rubel srebrny rosyjski	1	86	1	88
papierowy rosyjski	1	64¾	1	65¼
Pół imperyał rosyjski	9	86	9	90
Banknoty polskie za 100 zł. polskich	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	1	74⅜	1	75¼
Srebro	116	—	117	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 6. lutego 1868.

1. Dług publiczny.

A. Państwa. (Za 100 zł.)	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	66.30	66 50
od kwiet. do października po 5%	66.30	66.50
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	— —	75 —
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	80.25	80.75
Metaliki po 5%	57.60	57.80
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	162.25	162 75
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	161.50	162.—
Przez. do wyl. z r. 1854	75.—	75.25
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	83.—	83 20
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	91.—	91.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	80 —	80 20
Renty Como po 42 lir. aust.	19.—	19.50

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.	pien.	towar.
Niższej Austryi	88.50	89.—
Czech	91 —	91.50
Węgier	70.25	70.75
Galicyi	65 25	65 75
Siedmiogrodu	66 —	66.50
Bukowiny	65.—	65 50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.25	99.75

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	687.—	689 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	186.60	186.80
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	630.—	632.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft ster.) z wpłatą 30%	113 25	113.75
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1738 —	1742 —
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	246 40	246.60
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	166 60	166 80
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	140 50	141.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	203 —	203 50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	172.—	172.50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	491 —	493.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	72.—	73.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)	pien.	towar.
Banku narod. przezn. do losowania po 5% w w. a.	91 30	91 50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	78.25	79
Galic. banku hyp. po 6%	— —	94.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	91 25	91.75
detto (renta) po 6%	— —	— —
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	101 —	102 —

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91 —	91.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	87.75	88.25
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	94.25	94 75

5. Losy.

(za sztukę)	pien.	towar
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	129 50	130 —
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	92 50	93.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	119 —	120.—
„ „ po 50 zł. w. a.	52.50	53.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26 50	27.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	120.—	—.—
Salma „ 40 „ „	31.—	32.—
Palffego „ 40 „ „	26.—	27.—
Clarego „ 40 „ „	27.—	28.—
St. Genois „ 40 „ „	24.—	25.—
Windischgrätza 20 „ „	17.50	18.—
Waldsteina 20 „ „	21.—	22.—
Keglevicha „ 10 „ „	15.—	15 50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.—	14 50

Weksle.

(Na 3 miesiące)	pien.	towar
Amsterdam za 100 zł. hol.	— —	— —
Augsburg za 100 zł. w. p. a.	99.10	99 30
Berlin za 100 tal.	— —	— —
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	99 30	99.60
Hamburg za 100 M. B.	87.70	87.90
Londyn za 10 ft. szt.	118.90	119.20
Paryż za 100 fr.	47 30	47 35

Kurs złota.

	pien.	towar
Dukaty ces. men.	— —	— —
detto pełnej wagi	5 70	5 71
Korona	— —	— —
20frankówka	9.51½	9 52½
Rosyjski imperyał	9.80	9.85
Talar związkowy	1.75	1.75½
Srebro	116.75	117.—
Kurs korony w c. k. kasach	16 zł. 07? c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 8 lutego.

	złr.	kr.
5% Metaliki	57	35
„ z procentami z maja i listopada	58	75
5% pożyczka narodowa	66	40
Losy z 1860 roku	82	80
Akcye banku wiedeńskiego	69?	—
„ „ kredytowego	187	10
Londyn, 10 funtów szterlingów	118	30
Srebro	116	—
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	64

DZIENNIK URZĘDOWY.

(338) **Widerrufung**

der Potasche-Offertverhandlung.

Nro. 221. Von Seite der Radautzer k. k. Militär-Gestüts-Wirthschafts-Direction wird hiemit allgemein bekannt gemacht, daß die unterm 8. Jänner l. J. Nr. 37 kundgemachte, auf den 12. Februar 1868 bestimmt gewesene Offertverhandlung wegen Verkauf von 1000 Centner calcinirter Potasche zu Folge im telegraphischen Wege herabgelangten Rescripte des hohen k. k. Reichs-Kriegs-Ministeriums vom 5. Februar 1868, Abth. 3, Nr. 454-455 hiemit widerrufen wird.

Radautz, am 5. Februar 1868.

(324) **Edict.** (3)

Nro. 239. Vom k. k. Bezirksgerichte Buczacz wird bekannt gemacht, daß über Einschreiten des Eisig Hirsch aus Kołomyja de praes. 25. Jänner 1868 Z. 239 behufs der executiven Feilbietung der, der Johanna Kreisa gehörigen Realität Nr. 66 in Potok pto. 1072 fl. öst. W. s. N. G. zur Festsetzung erleichternder Bedingnisse ein neuerlicher Termin auf den 10. Februar 1868 um 9 Uhr Vormittags hiergerichts bestimmt worden sei.

Buczacz, am 28. Jänner 1868.

(291) **Edykt.** (1)

Nro. 59454. C. k. sąd krajowy Lwowski niniejszem do publicznej podaje wiadomości, że w tymże, celem zaspokojenia wywalczonej przez p. Józefa hr. Castiglione przeciw małżonkom pp. Stanisławowi i Julii Żołkiewskim wierzytelności 2000 złr. w. a. z przyn. przymusowa sprzedaż realności we Lwowie pod l. 304¾ i gruntów pod l. 297¾ i 299¾ położonych, do dłużników należących, na dniu 12. marca 1868 o godzinie 10tej przed południem się odbędzie, na którymto jednym terminie rzeczona realność i grunta także i niżej ceny szacunkowej w ilości 8158 złr. 26 kr. w. a., jednakże nie poniżej cenie, jak tylko w takiej, którąby wszystkie podatki monarchiczne, jeżeliby jakie zalegały, jak też wszystkie zaintabulowane długi pokrytemi były, sprzedaną będzie, dalej, że jako wadyum kwota 407 złr. 92½ kr. w. a. ustanowioną została, że akt ocenienia i warunki licytacyjne w t. s. registraturze przejrzeć lub też w odpisie podnieść można, nareszcie że dla niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli, tudzież dla tych którymby uchwały niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące doręczone być nie mogły, lub którzyby po dniu 20. lutego 1867 do tabuli weszli, p. adwokat krajowy Dr. Męciński z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Klimkiewicza do l. 11866-1867 kuratorem ustanowiono.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 23. listopada 1867.

(313) **Edict.**

Nro. 843. Das k. k. Landes- als Handelsgericht bewilligt die Eintragung der Firma „M. W. Hochstim“ — Firmainhaber Moses Wolf zw. N. Hochstim, Glas- und Porzellanwaarenhändler in Krakau — in das Handelsregister für Einzelnfirmen.

Krakau, am 20. Jänner 1868.

(267) **Edict.** (3)

Nro. 3971. Vom k. k. Bezirksgerichte in Dolina wird hiemit kundgemacht, daß über Ersuchschreiben des Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichtes vom 28. August 1867 Z. 40268 die öffentliche executive Feilbietung des dem Danilo Ciupiak gehörigen, in Nadziejów unter CNr. 115 Subrep.-Nr. 15 gelegenen, keinen Tabularkörper bildenden und auf 57 fl. 50 kr. öst. W. gerichtlich abgeschätzten $^1/_8$ Theiles der besagten Grundwirthschaft, bestehend aus Aeckern im Flächenmaße von 1108$^1/_2$ Quadr.-Klft. und einer Wiese im Flächenmaße pr. 643 Quadr.-Klft. zur Einbringung der Wechselforderung des Wolf Weinberg per 111 fl. sammt den Gerichtskosten von 5 fl. 87 kr. öst. W., dann den Executionskosten per 3 fl. 50 kr. und 4 fl. 56 kr., endlich 4 fl. 66 kr. öst. W. hiergerichts in drei Terminen, und zwar: am 3. März, 2. April und 5. Mai 1868, jedesmal um 10 Uhr Vormittags im Gerichtshause an den Bestbietenden vorgenommen werden wird, wozu Kauflustige mit dem eingeladen werden, daß sie die Licitationsbedingungen, den Schätzungs- und Beschreibungsact der feilzubietenden Realität hiergerichts während der gewöhnlichen Amtsstunden und am Licitationstermine einsehen können.

Dolina, am 30. December 1867.

(269) **Edict.** (3)

Nro. 3762. Vom Stryjer k. k. Bezirksgerichte wird den unbekannten Erben des Moses Horoszowski aus Stryj hiemit kundgemacht, daß die gebetene Intabulirung des Hersch Schönfeld als Eigenthümer des auf den Namen des Moses Horoszowski einverleibten Hausantheils sub HNr. 186 Stadt in Stryj mit dem Bescheide vom 26. November 1865 Z. 2836 bewilligt und dieser Bescheid dem für die liegende Masse des verstorbenen Moses Horoszowski bestellten Curator Hrn. Advocaten Dr. Fruchtmann zugestellt wurde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Stryj, am 28. December 1867.

(268) **Kundmachung.** (3)

Nro. 5861. Vom k. k. Bezirksgerichte in Brzeżany wird hiemit zur Kenntniß gebracht, daß zur Hereinbringung der auf Grundlage des rechtskräftigen Schiedesspruches vom 20. Juli 1865 vom Salamon Rubin gegen Josel Diamand ersiegten Schuldforderung von 425 fl. öst. W. sammt 6% vom 20. Juli 1865, dann Executionskosten in den Beträgen von 5 fl. 1 kr., 10 fl. 73 kr und 11 fl. 11 kr. öst. W. die executive Veräußerung der zu der Nachlaßmasse des Josel Diamand gehörigen, in Posuchów unter Haus-Nr. 10 und Subrep.-Nr. 12 gelegenen, keinen Tabularkörper bildenden Rustical-Grundwirthschafts-Hälfte in drei Terminen, nämlich am 16. u. 31. März und 16. April 1868, jedesmal um 10 Uhr Vormittags im Amtsorte Brzeżany durch den k. k. Notar Hrn. Szydłowski als hiezu deleg. Gerichts-Commissär unter nachstehenden Bedingnissen vorgenommen werden wird:

1. Als Ausrufspreis wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth dieser Rustical-Grundwirthschaftshälfte in dem Betrage von 670 fl. 10 kr. öst. Währ. angenommen.

2. Jeder Kauflustige mit Ausnahme des Executionsführers hat vor Beginn der Licitation 10% des Schätzungswerthes, d. i. 67 fl. 1 kr. öst. W. als Angeld zu Handen der Licitations-Commission zu erlegen, welches dem Bestbieter in den Kaufpreis eingerechnet, den Uebrigen aber zurückgestellt werden wird. Der Executionsführer wird für seinen etwa gemachten Anbot mit seiner exequirten Forderung haften.

Die übrigen Licitationsbedingnisse sowohl, als auch das Protokoll über die executive Beschreibung und jenes der gerichtlichen Schätzung der fraglichen Realität können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brzeżany, am 21. Jänner 1868.

(275) **Edict.** (3)

Nro. 1933. Vom Stanisławower k. k. Kreisgerichte wird der dem Wohnorte nach unbekannten Marie Zarontej hiemit bekannt gegeben, es habe Berl Hölzstein wider dieselbe die Klage unterm 30. Jänner 1868 Z. 1933 hiergerichts eingebracht, worüber mit dem h. g. Beschluße vom Heutigen z. Z. 1933 gegen dieselbe die Zahlungsauflage auf die Summe von 360 fl. bewilligt und dem zugleich bestellten Curator Hrn. Advocaten Dr. Eminowicz zugestellt wurde.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Stanisławów, am 30. Jänner 1868.

(279) **Edict.** (3)

Nro. 8222. Beim k. k. Bezirksgerichte in Brody hat Lasar Berger aus Brody wider die liegende Verlaßmasse des Hersch Reich, rücksichtlich dessen unbekannten Erben durch einen zu bestellenden Curator und Edicte wegen Löschung der im Lastenstande der Realität sub Nr. 1070 in Brody zu Gunsten des Hersch Reich haftenden Satzpost von 8440 S. R. und 3000 fl. C. M. am 10. December 1867 Z. 8222 eine Klage überreicht. Zur Verhandlung über dieselbe wurde die Tagsatzung auf den 18. März 1868, 9 Uhr Früh angeordnet.

Für die liegende Nachlaßmasse des Hersch Reich, rücksichtlich für dessen gänzlich unbekannten Erben, wurde der h. o. Advocat Hr. Kukucz zum Curator bestellt, mit welchem die anhängig gemachte Rechtssache nach Vorschrift der Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Die allfälligen Erben des Hersch Reich werden hiemit aufgefordert, an dem obbestimmten Termine unter Nachweisung ihres Erbrechtes entweder selbst zu erscheinen, oder einen Bevollmächtigten namhaft zu machen, oder aber ihre Behelfe dem aufgestellten Curator mitzutheilen, widrigens sie die Folgen der Versäumung eines oder des anderen sich selbst beizumessen haben werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, am 22. Jänner 1868

(288) **Kundmachung.** (3)

Nr. 4737. Zur Wiederbesetzung der Tabak-Großtrafik zu Rzeszów wird die Concurrenz mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerten ausgeschrieben.

Diese Offerten belegt mit dem Vadium von 100 fl. sind längstens bis einschließig 2. März 1868 zwei Uhr Mittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Rzeszów zu überreichen.

Der Verkehr dieser Groß-Trafik betrug im Jahre 1867, und zwar: in Tabak . . . 69614 fl. 9 kr.
und in Stempelmarken . 13467 „ 73 „
österr. Währ.

Die näheren Licitationsbedingnisse und der Erträgnißausweis können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Rzeszów, dann bei dieser k. k. Finanz-Landes-Direction eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 27. Jänner 1868.

Obwieszczenie.

L. 4737. Do obsadzenia głównej trafiki tytoniu w Rzeszowie rozpisuje się konkurencya przez pisemne oferty.

Oferty te zaopatrzone kwotą 100 zł. w. a. jako wadyum mają być najdalej na dniu 2go marca 1868 do drugiej godziny po południu do c. k. skarbowej dyrekcyi powiatowej w Rzeszowie wniesione.

Obrót tej trafiki wynosił w roku 1867, a to:
w tytoniach . . . . 69614 zł. 9 kr.
a w stemplach . . . . 13467 „ 73 „
wal. austr.

Bliższe warunki licytacyjne, jakoteż wykaz dochodów mogą interesowani w c. k. skarbowej dyrekcyi obwodowej w Rzeszowie, tudzież w tutejszej dyrekcyi krajowej skarbowej przejrzeć.

Od c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 27. stycznia 1868.

(265) **Edykt.** (3)

L. 1289. C. k. sąd obwodowy Tarnowski p. Feliksowi Nalepie niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż Hersch Mayerhof dnia 24. stycznia 1868 do l. 1289 przeciw niemu o zapłacenie sumy wekslowej 354 zł. w. a. z przynal. skargę wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego nakaz zapłaty z dnia dzisiejszego do l. 1289 wydany został.

Ponieważ pobyt zapozwanego nie jest wiadomym, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego adwokata p. Dra. Bandrowskiego ze zastępstwem p. adwokata Dra. Hoborskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się pozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo sam się osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał, i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 27. stycznia 1868.

(286) **Edykt.** (3)

L. 15726. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszym edyktem p. Franciszkę Laskowską, a w razie tejże śmierci jej niewiadomych spadkobierców, iż przeciw niej pod dniem 31go grudnia 1867 do l. 15726 p. Klementyna Lenkiewiczowa pozew o wykreślenie ze stanu biernego części dóbr Telesznicy oszwarowej prawa trzechletniej dzierzawy w ks. wł. 46. str. 124. l. 7. cięż. intabulowanego podała, w skutek którego termin na dzień 17go marca 1868 o 10. godzinie rano wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanej nie jest wiadome, przeto ustanawia się onejże, a na wypadek jej śmierci, jej nieznajomym spadkobiercom na jej koszt i niebezpieczeństwo za kuratora p. adwokata krajowego Dr. Reger, a pan adwokat Dr. Chamajdes jego zastępcą.

Oraz wzywa się p. Franciszkę Laskowską, a w razie tejże śmierci jej nieznanych spadkobierców, aby na powyższym terminie albo sami stanęli, albo też swemu ustanowionemu kuratorowi potrzebną do obrony informacyę udzielili, lub też innego obrońcę sobie obrali, i takowego sądowi wymienili, inaczej skutki zaniechania tego sami sobie przypisać będą musieli.

Przemyśl, dnia 15. stycznia 1868.

(283) **Edykt.** (3)

L. 72173 ex 1867. C. k. sąd krajowy jako handlowy zawiadamia niniejszym edyktem p. Jana Chwaliboga niewiadomego z życia i miejsca pobytu, a na przypadek jego śmierci, nieznanych z życia, nazwiska i miejsca pobytu spadkobierców jego, że w skutek prośby Juliusza Weiss de praes. 20go września 1864 l. 42823 przeciw niemu nakaz zapłaty względem sumy wekslowej 1000 zł. w. a. z p. n. uchwałą tutejszą z 21go września 1864 l. 42823 wydany został.

Ponieważ miesce pobytu pana Jana Chwaliboga nie jest wiadome, postanawia się dla niego kuratora w osobie adwokata p. Dra. Męcińskiego ze substytucyą adwokata p. Dra. Roińskiego, jednak na jego koszta i niebezpieczeństwo i temuż powyższa tutejszo-sądowa uchwała doręcza się.

Lwów, dnia 31. grudnia 1867.

(282) **Kundmachung** (3)

Nr. 4742. Vom k. k. Bezirksgerichte in Zaleszczyki wird hiemit kundgemacht, daß im Grunde Ersuchschreibens des Tarnopoler k. k. Kreisgerichtes die öffentliche Veräußerung der der Nachlaßmasse des Ludwig Antal gehörigen in Zaleszczyki sub CN. 256 gelegenen Realität behufs Hereinbringung der durch Johann Chrzastowski ersiegten Wechselforderung von 100 fl. öst. W. sammt 6% Zinsen vom 2. November 1862, den Gerichts- und Executionskosten pr. 7 fl. 37 kr., 5 fl. 57 kr. und 4 fl. 59 kr. öst. W. am 16. und 23. März 1868, jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts stattfinden wird.

Der Ausrufspreis beträgt 714 fl. 20 kr. öst. W.

Das 10%tige Vadium 71 fl. 42 kr. öst. W.

Die weiteren Bedingungen können in der h. g. Registratur eingesehen werdrn

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Zaleszczyki, am 27. December 1867.

(285) **Edykt.** (3)

Nro. 13431. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na rekwizycyę c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 30. marca 1867 do l. 17092 i podane dnia 4. listopada 1867 ułatwiające warunki, celem zaspokojenia resztującej pożyczki w sumie 4520 złr. 14$^1/_2$ kr. w. a. z odsetkami po 4% od d. 30. czerwca 1864, z prowizyą zwłoki po 4% i nadzwyczajnym dodatkiem po 2% od pojedynczych rat zapadłych po 128 złr. 62$^1/_2$ kr. w. a. od 1. lipca 1864 niemniej kosztów egzekucyi 22 złr. 26 kr. i 5 złr. w. a. od p. Jana i Felicyi Bal i p. Eulalii Zatorskiej się należących, na rzecz gal. Towarzystwa kredytowego publiczną sprzedaż przymusową dóbr Zachoczewic w dawnym obwodzie Sanockim teraz w powiecie Baligrodzkim położonych wedle Dom. 381, pag 9, n. 27 haer. i p. 10 n. 28 haer. na p. Eulalię Zatorskę i pp. Jana i Felicyę Bal w tabuli krajowej zapisanych, w jednym tylko terminie t. j. dnia 2. marca 1868 o godzinie 10tej przed południem w c. k. sądzie obwodowym w Przemyślu odbyć się mającą pod następującemi ułatwiającemi warunkami rozpisuje się.

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość tych dóbr przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 11.585 złr. w. a. i przy tym terminie dobra te także niżej tej ceny, jednak nie za niższą cenę sprzedane zostaną, jaka na zaspokojenie wierzytelności galic. Towarzystwa kredytowego wykazem na terminie udowodnioną zostanie.

2. Każdy licytujący przed rozpoczęciem licytacyi 5% ceny wywołania w sumie okrągłej 580 złr. w. a. w gotowiźnie lub w książeczkach galic. kasy oszczędności, listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego lub austr. banku narodowego, albo też w galic. obligacyach indemnizacyjnych wedle ostatniego kursu, nigdy jednak nad wartość nominalną tychże do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć powinien.

3. Ekstrakt tabularny i bliższe warunki licytacyjne w tutejszosądowej registraturze do przejrzenia się znajdują.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się obie strony tudzież wszystkich wierzycieli z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, zas wierzycieli z pobytu niewiadomych, jako to: Ignacego Dzianotta, Sylwestra Osuchowskiego, Herscha Wolfa Tuch, Chaima Rapaport, Herscha Wolfa Dym i Abrahama Offe, dalej wszystkich wierzycieli, którzyby po 22. grudniu 1866 do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyjna przed terminem licytacyi lub z jakiejbądź innej przyczyny doręczoną być nie mogła zawiadamia się przez postanowionego uchwałą z d. 19go czerwca 1867 do l. 5208 kuratora p. adwokata Dra. Chamaides z substytucyą p. adwokata Dra. Mochnackiego.

Z rady c. k. sądu obwodowego

Przemyśl, dnia 31 grudnia 1867.

(281) **Edict.** (3)

Nro. 3523. Vom k. k. Bezirksgerichte in Zaleszczyki wird bekannt gegeben daß zur Hereinbringung der durch Magdalena Pitsch ersiegten Forderung von 262 fl. 50 kr. öst. W. s. N. G. die Feilbietung der schuldnerischen, der liegenden Masse nach Rachmil Schönholz gehörigen, sub CNr. 69 in Zaleszczyki gelegenen Realität in einem Termine, nämlich am 9ten März 1868 um 10 Uhr Vormittags hiergerichts auch unter dem Schätzungswerthe stattfinden wird.

Der Ausrufspreis beträgt 522 fl. 35 kr. öst. W., das 10% Vadium 52 fl. 24 kr. öst. W.

Die übrigen Bedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Zaleszczyki, am 26. December 1867.

(296) Wezwanie w postępowaniu ugodnem. (2)

W zastosowaniu się do §. 23. ustawy o postępowaniu ugodnem z dnia 17go grudnia 1862 roku w Dzienniku praw państwa Nr. 97. zamieszczonej, wzywam panów jako wierzycieli p. Augusta Friedlein, właściciela handlu zegarków pod firmą protokołowaną „August Friedlein“ w Krakowie pod l. 346 w ulicy Floryańskiej istniejącego, a mianowicie:

1. pp. Robert Gerth & Comp. w Neuchatel w Szwajcaryi.
2. p. J. G. Petzolt w Wiedniu.
3. p. Józefa Żabieńskiego w Podgórzu, w Galicyi.
4. pp. Markowitz & Scheid, w Wiedniu.
5. Drukarnię „Czasu“ w Krakowie.
6. pp. Aubert & Cuendet, w St. Croix, w Szwajcaryi.
7. p. Gabryela Pam, w Krakowie.
8. p. Józefa Friedleina w Krakowie.
9. p. Laudau, wdowę, w Krakowie.
10. p. Grelingera, sekretarza Towarz. rolniczego we Lwowie.
11. p. Hermana Griffel, w Krakowie.
12. pp. Güllich & Deniorg, w Bregenz, w Tyrolu.
13. p. Jana Karasia, w Krakowie.
14. p. Manassesa Karmel, w Krakowie.
15. p. Wincentego Kołodziejskiego, w Krakowie.
16. p. Leopolda Seiberl, w Wiedniu.
17. J. X. Józefa Kowalskiego, w Czernichowie, w W. Księstwie Krak.
18. p. J. Launera, w Krakowie.
19. pp. braci Pam, w Krakowie.
20. pp. Ami Sandon & Söhne, w Lipsku.
21. p. J. Gleitzmann, w Krakowie.
22. p. Wincentego Smoniewskiego, w Krakowie,

aby zechcieli przedstawić w stosownie ostęplowanem podaniu swoje wierzytelności w dokumentach ostęplowanych, z jakiegobądź tytułu prawnego pochodzące, podpisanemu komisarzowi sądowemu Drowi. Marcinowi Strzelbickiemu, c. k. notaryuszowi, utrzymującemu swą kancelaryę w domu pod l. 74 - 101 w ulicy grodzkiej w Krakowie.

Wierzytelności mają być przedstawione najpóźniej do dnia 4go marca 1868 roku włącznie, gdyż w razie przeciwnym, gdyby układ przyszedł do skutku, a wierzytelności panów prawnym zastawem zabezpieczone nie były, zostaliby panowie wyłączeni od zaspokojenia swej pretensyi z całego majątku dłużnika, podlegającego postępowaniu ugodnemu, i nadto ulegliby panowie skutkom w ustawie na czele powołanej w §§. 35., 36., 38. i 39. wyrażonym.

Kraków, dnia 28. stycznia 1868 r.

Dr. **M. Strzelbicki**,
c. k. notaryusz i kom. sądowy.

(298) E d y k t. (2)

L. 22076. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem pp. Brygidę z Rechowiczów Kasznicową i Maryannę Rechowiczównę, że na skutek prośby pana Floryana Sawiczewskiego de praes. 19. grudnia 1867 l. 22076 o wymazanie odmownej rezolucyi byłej zwierzchności hypotecznej miasta Krakowa i jego okręgu z dnia 29. lipca 1836, mocą której obligu na sumę 3500 złp. przez Juliana, Floryana i Ignacego Sawieczewskich na ich rzecz przed notaryuszem Wojciechem Olearskim dnia 6go lipca 1835 zeznanego do intabulacyi nie przyjęto, na mocy rezolucyi z dnia 7. stycznia 1868 do l. 22076 wyekstabulowanie poz. 7. on. ze stanu biernego realności l. 494 G. IV. w Krakowie zarządzonem zostało.

Gdy miejsce pobytu pp. Brygidy z Rechowiczów Kasznicowej i Maryanny Rechowiczównej jest niewiadome, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania ich, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo ich tutejszego adwokata pana Dra. Michała Koczyńskiego kuratorem nieobecnych ustanowił, i temuż rezolucyą na ostatku powołaną doręczył.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem nieobecnym, aby w terminie 14 dni prawem przepisane środki albo same poczyniły, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzieliły, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrały, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyły, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki same sobie przypisaćby musiały.

Z rady c. k. sądu krajowego.

Kraków, dnia 7. stycznia 1868.

(262) E d y k t. (3)

Nro. 17794. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie wzywa celem przyznania sądowego kapitału indemnizacyjnego dla części dóbr Łowczówek także Łowczów zwanych, z przyległościami Piotrkowice, Pękałówka zwanej, w obwodzie niegdyś Tarnowskim położonych, wedle dom. 24, pag. 73 i 75 tudzież 77 do masy spadkowej ś. p. Romualda Łapińskiego należących, wyrokiem c. k. komisyi indemnizacyjnej w Tarnowie z d. 20. czerwca 1855 w ilości 2423 złr. 20 kr. m. k. oznaczonego — wszystkich prawa tabularne na tychże dobrach mających, aby swoje pretensye najdalej do ostatniego kwietnia 1868 w tutejszym sądzie pisemnie lub ustnie zameldowali.

To zgłoszenie ma zawierać:

a) dokładne wyrażenie imienia i nazwiska tudzież zamieszkania zgłaszającego się i jego pełnomocnika, jeżeli takowy występuje, który winien przedłożyć pełnomocnictwa zaopatrzone we wszelkie prawne przymioty i legalizowane;
b) kwotę wierzytelności hypotecznej, której się domaga, tak w kapitale jako też w procentach, jak dalece takowe równe mają prawo zastawu z kapitałem;
c) naznaczenie pozycyi, z którą się zgłoszono, pod jakim w księdze publicznej się znajduje;
d) jeżeli zgłaszający się zamieszkuje zewnątrz okręgu rzeczonego, winien jest wymienić znajdującego się tamże pełnomocnika dla odbierania rozporządzeń sądowych, w przeciwnym bowiem razie przesełane będą pocztą do zgłaszającego się, a to z takim samym skutkiem prawnym, jak gdyby do rąk własnych doręczanemi były.

Oraz uwiadamia się, że ktokolwiek nie zgłosi się w terminie oznaczonym, będzie uważanym jak gdyby zezwolił na przekazanie pretensyi swojej do kapitału wynagrodzenia według kolei na niego przypadające i nie będzie słuchanym więcej przy rozprawie.

Zaniedbujący w terminie przepisanym traci także prawo do wszelkiego zarzutu i do każdego środka prawnego przeciw ugodzie przez interesentów stawających w myśl §. 5 ces. pat. z dnia 25. września 1850 zawartej, jeżeli jego pretensya według porządku tabularnego na kapitał indemnizacyjny przekazana, albo też w myśl §. 27 ces. pat. z dnia 8. listopada 1853 na gruncie zabezpieczoną została.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 16. stycznia 1868.

(264) Obwieszczenie. (3)

Nro. 1305. C. k. sąd obwodowy Tarnowski p. Adamowi Zubrzyckiemu niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Markus Maschler przeciw niemu o zapłacenie sumy wekslowej 2400 złr. w. a. z pn. dnia 24. stycznia 1868 do l. 1305 skargę wniósł i o pomoc sądową prosił, — w skutek czego nakaz zapłaty dnia dzisiejszego do l. 1305 wydany został.

Ponieważ pobyt zapozwanego nie jest wiadomym, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego adwokata p. Dra. Grabczyńskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Hoborskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebnych dokumentów przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego

Tarnów, dnia 27. stycznia 1868.

(293) E d y k t. (2)

L. 70861. C. k. sąd krajowy lwowski zawiadamia niniejszem, że z powodu prośby N. Reitzesa de praes. 19. grudnia 1867 do l. 70861 o zaprenotowanie obowiązku p. Adama Zubrzyckiego do zapłacenia sumy wekslowej resztującej 800 zł. w drodze regresu na rzecz N. Reizesa w stanie biernym dóbr Węglówka, ustanowiono dla pana Adama Zubrzyckiego z miejsca pobytu swego niewiadomego p. adwokata krajowego Dra. Sermaka z zastępstwem p. adwokata Dra. Minasiewicza kuratorem i pierwszemu dotyczną tutejszo-sądową uchwałę doręczono.

Lwów, dnia 30. grudnia 1867.

Doniesienia prywatne.

K. k. priv. österr. Pfandleih-Gesellschaft.

Kundmachung.

Die dritte ordentliche General-Versammlung der k. k. priv. österr. Pfandleih-Gesellschaft findet am **9. März** l. J. **Abends 6 Uhr** im Saale der **Handels-Academie** statt.

Gegenstände der Verhandlung sind:

1. Vortrag des Rechenschaftsberichtes und Vorlage der Bilanz für das Geschäftsjahr 1867.
2. Berichterstattung des Rechnungs-Revisions-Ausschusses.
3. Bestimmung der für das abgelaufene Geschäftsjahr zu zahlenden Superdividende.
4. Errichtung einer Filiale in Pest.
5. Statutenmäßige Wahl des Rechnungs-Revisions-Ausschusses zur Prüfung des Rechnungs-Abschlusses für das Jahr 1868.
6. Statutenmäßige Wahl von 3 Verwaltungsräthen.

Die Herren Actionäre, welche an der General-Versammlung Theil zu nehmen beabsichtigen, werden hiemit eingeladen, ihre Actien in Gemäßheit des §. 56 der Statuten bei der Hauptcassa der Gesellschaft in Wien, oder bei den Cassen der Filialen in Brünn, Krakau, Lemberg, Prag und Troppau, u. z. **spätestens bis einschließig 24. Februar,** als dem statutarischen Endtermine zu deponiren.

Wien, am 1. Februar 1868.

(318—2) **Die Direction.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.